

Fra: Morten Ørtved [<mailto:mo@le34.dk>]
Sendt: 27. maj 2020 14:30
Til: Folketingets Oplysning <Folketinget@ft.dk>
Emne: L93 Forslag til Lov om ejerlejligheder

Til Folketinget – Boligudvalget

Jeg er formand for PLF – Praktiserende Landinspektørers Forening. Det er en brancheforening med stort set hele branchen som medlemmer.

Jeg er blevet bekendt med, at der fra en ansat i et af vores medlemsfirmaer er fremsendt en bemærkning til forslaget om Lov om Ejerlejligheder.

Bemærkningen går på, at den af Geodatastyrelsen foretagne afgørelse, ved deres behandling af ejerlejlighedssagen, ikke kan påklages på anden vis end via civilt søgsmål.

Et civilt søgsmål er meget omkostningstungt, og en nemmere klageadgang ville være at foretrække.

Det er min fornemmelse, at der vil være ganske få klagesager, men det kan jeg naturligvis ikke garantere for.

Denne henvendelse skal således betragtes som opbakning til allerede i sidste uge fremsendte forespørgsel. Gengivet nedenfor forespørgsel fra landinspektør Thomas Hammer, CK Land.

*Til Folketinget
Boligudvalget*

Jeg er ansat i et privat praktiserende landinspektørfirma og arbejder i den forbindelse ofte med opdeling af ejendomme i ejerlejligheder.

Jeg har gennemgået det fremlagte lovforslag L93 – Forslag til lov om ejerlejligheder og skal herved tillade mig at henlede boligudvalgets opmærksomhed på hvad der efter min opfattelse er et retssikkerhedsmæssigt problem i lovforslaget.

Konkret drejer det sig om §25 stk. 2 hvoraf fremgår, at Geodatastyrelsens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det fremgår af bilag 1: Høringsnotat, pkt. 7, til lovforslaget, at Geodatastyrelsen tildes en adgang til at træffe afgørelser. Jeg mener derfor det er vigtigt for borgernes retssikkerhed, at der er en klageadgang. Det er endvidere en forvaltningsretlig grundregel, at en myndighedsafgørelse skal kunne påklages. Dette princip brydes der med i lovforslaget.

Som det også fremgår af høringsnotatets punkt 7 varetog Tinglysningsretten tidligere registreringen af ejerlejligheder. Hvis Tinglysningsretten afviste en ejerlejlighedsregistrering, kunne borgeren kære afvisningen til landsretten som i løbet af 2-3 måneder på et skriftligt grundlag kunne træffe en afgørelse i sagen. Med andre ord var der tidligere en sikker og enkel klagemulighed.

Med det fremlagte lovforslag vil borgeren ikke have nogen anden mulighed end at anlægge et civilt søgsmål mod Geodatastyrelsen hvis det ønskes at få prøvet en afgørelse efter ejerlejlighedsloven truffet af Geodatastyrelsen. Det er et tilbageskridt for borgerens retssikkerhed, da det er langt mere kostbart og tidskrævende at anlægge en civil retssag end at kære en afgørelse fra Tinglysningsretten til landsretten

Jeg mener således det er forkert når ministeriet i høringsnotatets punkt 7 anfører, at afskæring af klageadgang ikke vil stille den ejer, der ønsker en opdeling, dårligere end efter de gældende regler. Som begrundelse for at afskære klageadgangen fremfører ministeriet, at man ikke har ekspertise eller et administrativt apparat til at behandle en klage. Til det bemærkes, at der må forventes et meget beskedent antal klager og man må også kunne forvente at et ministerium har de fornødne kompetencer indenfor dets ressortområde. Det er måske forståeligt, at man ikke ønsker sig pålagt en ny opgave, men det kan ikke være tilstrækkelig begrundelse for at gennemføre den forringelse af borgernes retssikkerhed som der nu lægges op til.

På baggrund af ovenstående skal jeg hermed anmode Boligudvalget om at vurdere udformningen af lovforslagets §25 stk. 2 på ny.

Med venlig hilsen / best regards

Morten Ørtved

Formand – Praktiserende Landinspektørers Forening

Kalvebod Brygge 31, 1780 København V
Gasværksvej 30R, 9000 Aalborg

Kontor +45 3886 1070 | formand@plf.dk
Mobil +45 2023 6952 | Direkte+45 9630 3653